

Historiadors i vividors

À

Darrerament hi ha hagut al territori una proliferació d'empreses no especialitzades, que aporten poca documentació historiogràfica, però que tenen en comú la voluntat de «posar en valor» el que faci falta. Dirigides sovint per individus que es defineixen com a historiadors de vocació, interessats teòricament en la didàctica de la història, però sobretot en el seu caràcter divulgatiu, algun d'ells fins i tot és conscient que es repeteixen errors al llarg dels cicles històrics. Però, en general, no són investigadors, sinó divulgadors a qui interessa parlar de tot, i cauen sovint en el ridícul de presentar públicament fantasmades, amb recerques d'estar per casa. Tot plegat ens ha dut a una situació de creació d'empreses "especialitzades" en fires històriques, rutes de batalles, organitzadors de festes, catàlegs de fires a l'engròs, museus d'olis d'oliva,, forns de guix, de calç i d'oli de ginebró, fires i firetes... Tot plegat, amb l'ocupació de grans magatzems, la creació de petits negocis i amb els assessoraments que calgui, disposats a trobar sempre la subvenció del Consell Comarcal de torn o de la Diputació de Barcelona, quan Lleida els queda massa lluny i ni tan sols els tenen en compte. Proliferació de mitjancers amb teòrics "experts" que fan plafons no prou ben documentats, amb la finalitat de muntar una paradeta amb una mica de cara i ulls.

Arqueòlegs que no busquen fosses, lluny de la feina dels seus col·legues universitaris, guies casolanes que remeten a estudis inexistents, entrevistes periodístiques mal assimilades, on es neguen declaracions fetes en rebre contundents crítiques per les exageracions brutals comentades i publicades. Recòmptes que no se sap d'on surten, cites mal fetes, etc. Ben allunyada d'una història que alguns necessiten "posar en valor" per viure'n, hi ha la feina científica dels especialistes, que permet avançar en el coneixement de la història, basant-se en els fets i en noves aportacions que ajuden a obrir camins d'interpretació per entendre correctament el passat. En aquest sentit, i pel que fa a les batalles de Talamanca i els Prats de Rei durant la guerra de successió, són molt interessants els treballs de Francesc Xavier Hernández Cardona, especialitzat en la història militar de Catalunya, que va ser director del projecte històric i museogràfic del Museu d'Història de Catalunya. El navarclí Francesc Serra, que m'atreveria a qualificar com un dels seus seguidors, ha treballat molt bé la recerca d'aquestes dues batalles.